ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 2 KATOWICE, DNIA 3 LUTEGO **1948**

DZIAŁ URZĘDOWY

32.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1947 r.

w sprawie ogłaszania zarządzeń, obwieszczeń i ogłoszeń urzędowych.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 1, poz. 1. z dnia 3 stycznia 1948 r.).

W celu ujednostajnienia postępowania władz i urzędów państwowych przy ogłaszaniu zarządzeń, obwieszczeń i ogłoszeń urzędowych, Rada Ministrów postanawia, co następuje:

I. Wszelkie zarządzenia, ogłoszenia i obwieszczenia urzędów i władz państwowych oraz instytucji publicznych, które mają być podane do powszechnej wiadomości przez ogłoszenie w dzienniku urzędowym, ogłasza się w „Monitorze Polskim". Dzienniku Urzędowym R.P. W szczególności dotyczy to przypadków, gdy przepisy prawne nakazują ogłoszenie w dzienniku urzędowym bez wyraźnego określenia jego nazwy albo też ogłoszenie w piśmie urzędowym, przeznaczonym do ogłoszeń.

II. Postanowienia ust. I. nie dotyczą zarządzeń, ogłoszeń i obwieszczeń, dla których przewidziane zostało wydawanie specjalnych dzienników urzędowych (Dziennik Taryf pocztowych, teletechnicznych i radiokomunikacyjnych, Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych, Dziennik Wojewódzki lub które według wyraźnego przepisu prawa przekazane są do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym właściwego Ministerstwa.

III. W Dzienniku Urzędowym poszczególnych Ministerstw i urzędów centralnych umieszcza się, oprócz zarządzeń, obwieszczeń i ogłoszeń urzędowych, przekazanych do publicznego ogłoszenia w nim na mocy wyraźnego przepisu prawa, wszelkie zarządzenia i instrukcje przeznaczone tylko dla personelu tych Ministerstw i urzędów centralnych oraz podległych im organom.

IV. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się wszystkim Ministrom i Kierownikom Urzędów Centralnych, we właściwym im zakresie działania.

Prezes Rady Ministrów: (—) Józef Cyrankiewicz

33.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 9 grudnia 1947 r.

o zmianie nazw miejscowości: „Bojanowo Stare" w powiecie kościańskim, woj. poznańskim, na „Stare Bojanowo", „Nowa Wieś w pow. katowickim, woj. śląskim na „Wirek", „Wyzendorf Stary" w pow. lipnowskim, woj. pomorskim, na „Pawłowo", Wyzendorf Nowy" w pow. lipnowskim, woj. pomorskim, na „Rozstrzały" i „Zegadłowice" w pow. wadowickim, woj. krakowskim, na „Czartak"

(Przedr. z Monitora Polsk. Nr 2, poz. 7, z dn. 7. 1. 1948 r.)

Na podstawie art. 2 ust. (1) Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ustalaniu nazw miejscowości i o numeracji nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 850) zarządzam, co następuje:

§ 1.

1) Nazwę miejscowości „Bojanowo Stare" (gmina wiejska) w pow. kościańskim, woj. poznańskim, zmienia się na „Stare Bojanowo",

2) nazwę miejscowości „Nowa Wieś" (gmina wiejska) w pow. katowickim, woj. śląskim zmienia się na „Wirek",

3) nazwę miejscowości „Wyzendorf Stary" w gminie Ossówka, pow. lipnowskim, woj. pomorskim, zmienia się na „Pawłowo",

4) nazwę miejscowości „Wyzendorf Nowy" w gminie Ossówka, pow. lipnowskim woj. pomorskim, zmienia się na „Rozstrzały",

5) nazwę przystanku kolejowego „Zegadłowice" (na linii Wadowice — Sucha) w pow. wadowickim, woj. krakowskim zmienia się na „Czartak".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w trzy miesiące od dnia ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:
(—) Edward Osóbka-Morawski

34.
ZARZĄDZENIE
MINISTRA APROWIZACJI ORAZ MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

wydane w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania

z dnia 23 października 1947 r.

w sprawie zaopatrzenia w opał wszelkich gmachów władz i instytucji publicznych i samorządowych, organizacji i instytucji społecznych oraz niektórych zakładów przemysłu spożywczego.

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Apr. Nr 8, poz. 40 z dnia 22 grudnia 1947 r.).

Na podstawie Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 19 września 1947 r. zarządza się:

1) z dniem 31 grudnia 1947 r. Ministerstwo Aprowizacji oraz podległe mu organy terenowe tracą kompetencję w sprawach związanych z zaopatrywaniem w opał wszelkich gmachów władz i instytucji publicznych i samorządowych oraz organizacji i instytucji społecznych;

2) z dniem 1 stycznia 1948 r. kompetencje powyższe przejmuje Ministerstwo Przemysłu i Handlu i wykonywać je będzie za pośrednictwem Centrali Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego;

3) zlecone funkcje Centrala Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego wykonywać będzie przy zastosowaniu norm opałowych, które ustalone zostaną odrębnie;

4) Ministerstwo Przemysłu i Handlu będzie zaopatrywać w węgiel i koks przemysłowy także te z pośród samorządowych i prywatnych zakładów przetwarzających ziemiopłody (młyny, piekarnie), których działalność pozostaje w związku z zaopatrzeniem kraju w środki żywności.

Minister Aprowizacji: (—) Wł. Lechowicz
Minister Przemysłu i Handlu (—) H. Minc
Prezes Centralnego Urzędu Planowania: (—) Bobrowski

35.
ZARZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 grudnia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o terminach wejścia w moc prawa o sądach obywatelskich.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 1, poz. 4, z dnia 3 stycznia 1948 r.)

Na podstawie art. 73 i 76 prawa o sądach obywatelskich z dnia 22 lutego 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 64) zarządzam, co następuje:

§ 1. Oznacza się dzień 31 stycznia 1948 r. jako termin, odkąd przepisy tego prawa wejdą w moc w okręgach następujących sądów obywatelskich: (w wyjątkach):

gmina wiejska Czechowice w powiecie bielskim,
gmina miejska Wodzisław w powiecie rybnickim,
gmina miejska Skoczów w powiecie cieszyńskim,
gmina wiejska Szopienice w powiecie katowickim,
gmina wiejska Ruda Śląska w powiecie katowickim,
gmina wiejska Grodziec w powiecie będzińskim,
gmina miejska Sosnowiec w powiecie sosnowieckim,
gmina wiejska Niegowa w powiecie zawierciańskim,
gmina miejska Dobrodzień w powiecie dobrodzieńskim.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: (—) Henryk Świątkowski
Minister Adm. Publ.: (—) Edward Osóbka Morawski
w/z Minister Ziem Odzyskanych (—) Józef Dubiel

36.
INSTRUKCJA
MINISTRA SKARBU

z dnia 8 listopada 1947 r.

dla władz i urzędów państwowych w sprawie opłat skarbowych od podań i świadectw, wydana w związku z art. 7 pkt 1) dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).

(Przedruk z Dz. Urz. Ministerstwa Skarbu Nr 45, poz 355, z dnia 14 listopada 1947 r.)

§ 1. Opłata skarbowa należna w myśl pozycji 1 i 2 Cz. 1 Tabeli opłat skarbowych od podań, protokółów zastępujących podania, załączników oraz świadectw ma być uiszczona znaczkami skarbowymi z wyjątkiem tych świadectw, od których opłata przekracza 2.000 zł. Opłatę skarbową od tych świadectw uiszcza się gotówką w kasie urzędu skarbowego.

§ 2. 1. Celem uiszczenia opłaty od podania lub protokolu zastępującego podanie, strona powinna nakleić znaczki skarbowe w miarę możności na przedniej stronie pisma. Wartość tych znaczków ma się równać sumie opłat przypadających od podania i załączników.

2. Wysokość opłat należy obliczyć na podstawie pozycji 1 Cz. 1 Tabeli opłat skarbowych z uwzględnieniem przepisów dodatkowych Nr 1—4 Cz. II Tabeli opłat skarbowych, zwolnień przewidzianych w przepisach dodatkowych do poz. 1 Cz II Tabeli oraz rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych w wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 2 dekretu o opłacie skarbowej.

§ 3. Znaczki skarbowe na podaniu nie powinny być kasowane prywatnie (art. 7 pkt 1 dekretu). Jeżeli jednak strona skasowała znaczek umieszczony na podaniu, nie należy żądać powtórnego uiszczenia należnej opłaty.

2. W razie podejrzenia, że znaczek jest podrobiony, przerobiony lub nosi ślady poprzedniego kasowania, należy przesłać pismo ze znaczkiem Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych w Łodzi, ul. Dowborczyków 18 do ekspertyzy. Wynik ekspertyzy zadecyduje o dalszym postępowaniu.

§ 4. 1. Urzędnik biura podawczego przyjmujący podanie, po stwierdzeniu, że podanie to podlega opłacie skarbowej, wzywa składającego podanie do dostarczenia znaczków skarbowych odpowiedniej wartości. Dostarczone znaczki po stwierdzeniu, że nie były uprzednio użyte, odklejone, podrobione ani przerobione, należy nakleić w miarę możności na przedniej stronie pisma.

2. Naklejone znaczki skarbowe urzędnik biura podawczego kasuje przez przekreślenie ich bądź atramentem na krzyż w ten sposób, aby kreski znajdowały się częściowo na papierze poza znaczkiem, bądź też w sposób mechaniczny pieczęcią lub kasownikiem tak, aby część pieczęci lub kasownika znajdowała się na papierze poza znaczkami.

§ 5. Powtórnego skasowania znaczków dokonuje urzędnik załatwiający podanie przez umieszczenie atramentem na każdym znaczku daty załatwienia podania w ten sposób, ażeby część daty przechodziła na znaczek sąsiedni lub na papier.

§ 6. Załatwienie podania może nastąpić dopiero po uiszczeniu należnej opłaty skarbowej, chyba, że na podstawie przepisów dodatkowych (Cz. II Tabeli opłat skarbowych) oraz rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych w wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 2 dekretu o opłacie skarbowej podanie to jest wolne od opłaty bądź nie podlega opłacie skarbowej albo zachodzą wyjątkowe okoliczności (§ 7) uzasadniające konieczność załatwienia podania pomimo braku opłaty skarbowej. Podstawę prawną zwolnienia należy podać na podaniu w formie „Zwolniono w myśl poz. . . . . . . Przepisów dodatkowych (Cz. II Tabeli opłat skarbowych). — § . . . rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia . . . . . . 1947 r. Dz. U. R. P. Nr . . . . poz. . . .)".

§ 7. Załatwienie podania pomimo braku należnej opłaty skarbowej może nastąpić tylko w przypadkach następujących (art. 7 pkt 1 dekretu w związku z art. 165 ust. 4 dekretu o postępowaniu podatkowym):

1) jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes strony,
2) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin,
3) jeżeli osoba zamieszkała za granicą wniosła podanie bez pośrednictwa konsula polskiego.

§ 8. Jeżeli wniesiono podanie za pośrednictwem poczty lub innego organu doręczającego lub drogą telegraficzną — bez uiszczenia należnej opłaty skarbowej lub w kwocie niższej, urzędnik biura podawczego umieszcza na tym piśmie adnotację „Opłaty skarbowej nie uiszczono" lub „Opłatę skarbową uiszczono tylko w kwocie . . . zł" i zaopatruje ją datą i podpisem.

§ 9. Urzędnik mający załatwić takie podanie po ustaleniu, że od złożonego podania i załączników należy się opłata skarbowa, której nie uiszczono lub uiszczono w kwocie za niskiej oraz, że nie zachodzą przypadki wymienione w § 7 — zwraca kancelarii podanie z adnotacją „Kancelaria wezwie . . . . . do uiszczenia opłaty skarbowej w kwocie . . . . zł na wzorze Nr 1".

§ 10. Kancelaria sporządza wezwanie na druku w formie karty pocztowej (wzór Nr 1) i wysyła je jako zwykłą przesyłkę pocztową bez dowodu doręczenia i bez uiszczenia opłaty pocztowej znaczkami urzędowymi, a na podaniu umieszcza pod poleceniem uwagę „Wysłano dnia . . . . . " i składa je do terminarza. Jeżeli po upływie dwóch tygodni od dnia wysłania wezwania strona nie uiści żądanej opłaty, należy podanie złożyć do akt.

§ 11. W przypadkach wymienionych w § 7 pkt 1) i 2) urzędnik załatwiający podanie uzasadnia na podaniu konieczność załatwienia oraz umieszcza adnotację: „Kancelaria wezwie . . . . . do uiszczenia opłaty skarbowej . . . . zł na wzorze Nr 2".

§ 12. 1. Kancelaria sporządza wezwanie w dwóch egzemplarzach na druku w formie karty pocztowej (wzór Nr 2), wciąga wezwanie do zapisku (wzór Nr 3) i doręcza stronie jeden z tych egzemplarzy za dowodem doręczenia. W przypadku doręczenia wezwania za pośrednictwem poczty należy wysłać wezwanie jako przesyłkę poleconą za zwrotnym poświadczeniem odbioru bez uiszczenia opłaty pocztowej znaczkami urzędowymi. Po wysłaniu wezwania kancelaria umieszcza na podaniu poniżej adnotacji (§ 11) uwagę: „wysłano dnia . . . . . . poz. bież. zapisku . . . . . ", zaopatruje w podpis i zwraca je urzędnikowi załatwiającemu sprawę; taką samą adnotację umieszcza na drugim egzemplarzu wezwania oraz w zapisku w rubryce 4 umieszcza datę wysłania wezwania na kwotę.

2. Drugie egzemplarze wezwań wzoru Nr 2 kancelaria przechowuje w terminarzu (§ 10). Nadchodzące dowody doręczenia należy dołączyć do odnośnych wezwań.

3. Jeżeli strona po upływie dwóch tygodni od doręczenia wezwania nie dostarczyła żądanych znaczków skarbowych, kancelaria umieszcza na drugim egzemplarzu wezwania przechowywanym u siebie uwagę: „opłaty do dnia . . . . . . nie — uiszczono — w całości — tylko . . . zł" zaopatruje tę uwagę w podpis i po wypełnieniu rubr. 6 zapisku przesyła do przymusowego ściągnięcia opłaty przez właściwy urząd skarbowy.

4. Zapisek wzór Nr 3 zakłada się na każdy rok kalendarzowy.

§ 13. W przypadku załatwienia podania, pomimo nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej, z przyczyny wymienionej w § 7 pkt 3) — odpowiedź na podanie należy przesłać temu Konsulatowi R. P., w którego okręgu strona ma zamieszkanie lub siedzibę i podać wysokość należnych opłat. Konsulat doręcza odpowiedź stronie, pobierając równocześnie należne opłaty.

§ 14. 1. Po dostarczeniu znaczków skarbowych na skutek wezwania z § 10 kancelaria postępuje w sposób wskazany w § 4, po czym przekazuje podanie urzędnikowi, właściwemu do załatwienia.

2. W przypadkach dostarczenia znaczków skarbowych na skutek wezwania z § 12, kancelaria nakleja znaczki na drugim egzemplarzu wezwania, kasuje znaczki, w sposób określony w § 4, umieszcza na znaczkach datę skasowania i równocześnie odnotowuje w rubr. 5 zapisku datę złożenia znaczków skarbowych.

§ 15. 1. Jeżeli, w wyniku załatwienia podania, strona ma otrzymać świadectwo urzędowe podlegające opłacie skarbowej, opłata skarbowa ma być uiszczona przed wręczeniem tego świadectwa. Obliczenia wysokości przypadającej opłaty należy dokonać na podstawie poz. 2 Cz. I Tabeli opłat skarbowych oraz Przepisów dodatkowych Nr 10 i 12 Cz. II Tabeli opłat skarbowych, o ile świadectwo to nie jest wolne od opłaty na podstawie Nr 11, 13 i 14 przepisów dodatkowych lub rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych w wykonaniu upoważnienia zawartego w art. 2 ust. 2 dekretu o opłacie skarbowej.

2. Uiszczenie opłaty następuje w przypadku: a) gdy opłata nie przekracza 2.000 zł — przez naklejenie znaczków na świadectwie i skasowanie ich pieczęcią urzędową urzędu wydającego świadectwo w sposób wskazany w § 4 ust. 2, b) gdy przekracza kwotę powyższą — przez uiszczenie opłaty w gotówce w kasie właściwego urzędu skarbowego. Urzędnik wydający świadectwo poświadcza uiszczenie opłaty w znaczkach skarbowych na dotyczącym akcie, w przypadku zaś uiszczenia opłaty gotówką umieszcza adnotację na świadectwie zaś kwit kasowy dołącza do aktu. W razie zwolnienia świadectwa od opłaty należy tak w akcie, jak i w świadectwie podać podstawę prawną zwolnienia w formie: „Zwolnione od opłaty skarbowej w myśl poz . . . lit . . . Przepisów dodatkowych (Cz. II Tabeli opłat skarbowych). — § . . . rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia . . . 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr . . . poz. . . .)".*)

Minister Skarbu: K. Dąbrowski.

*) Dekret z dn. 3. II. 1947 r. o opłacie skarbowej wraz z tabelą opłat przedrukowany został w Nr 19 Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego pod poz. 205 z roku 1947. Patrz nadto okólnik Nr 468/47 Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 20. IX. 1947 w sprawie wykonania dekretu o opłacie skarbowej (Śl.-Dąbr. Dz. Woj. Nr 33 poz. 433 z 1947 r.).

Zał. do Instrukcji **Wzór Nr 1** **Zwykła**

(strona pierwsza)

....
(Nazwa urzędu wysyłającego)

Ob. ....
....
....
(miejscowość)
ul. ....
poczta ....

Sprawa urzędowa
Opłatę pocztową uiści adresat.
(Format kartki pocztowej).

(strona druga)

...., dnia .... 194....... r.
Nr...............................
(przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić niniejsze wezwanie lub powołać się na powyższy numer).

Na podaniu z dnia .... 194....... r. w przedmiocie ....
brak opłaty skarbowej w kwocie .... zł.

Znaczki skarbowe powyższej wartości należy złożyć w terminie do dwóch tygodni od dnia doręczenia niniejszego wezwania w podanym niżej urzędzie, w przeciwnym razie podanie nie będzie załatwione (art. 165 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174 w związku z art. 7 pkt 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).

.... podpis...
(nazwa urzędu)

Zał. do Instrukcji **Wzór Nr 2**

(strona pierwsza wezwania)

....
(Nazwa urzędu wysyłającego)

Polecona
za zwrotnym poświadczeniem odbioru

Ob. ....
....
....
(miejscowość)
ul. ....
poczta ....

Sprawa urzędowa
Opłatę pocztową uiści adresat
(Format kartki pocztowej).

(strona druga wezwania)

.... dnia .... 194....... r.
Nr ....
(przy wnoszeniu opłaty należy przedstawić niniejsze wezwanie lub powołać się na powyższy numer).

Na podaniu z dnia .... 194 .... r. w przedmiocie ....
brak opłaty skarbowej w kwocie .... zł.

Znaczki skarbowe powyższej wartości należy złożyć w podanym niżej urzędzie.

W razie niedostarczenia znaczków skarbowych w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia niniejszego wezwania nie uiszczona opłata skarbowa zostanie przymusowo ściągnięta wraz z kosztami egzekucyjnymi w drodze egzekucji administracyjnej (art. 165 ust. 4 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174 w związku z art. 7 pkt 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).

....
(nazwa urzędu) (podpis)

(strona pierwsza poświadczenia odbioru)

(Datownik urzędu pocztowego)

Zwrotne poświadczenie odbioru

Do ....
(nazwa urzędu wysyłającego)

Sprawa służbowa.
(Format kartki pocztowej)

....

(strona druga poświadczenia odbioru)

Wezwanie .... z dnia .... 194...... r. do uiszczenia
(nazwa urzędu wysyłającego)
opłaty skarbowej w kwocie .... zł należnej od podania z dnia ....
Nr .... w sprawie .... otrzymałem.

.... dnia .... 194...... r.

podpis ....

Wzór Nr 3

Z A P I S E K
wezwań z § 11 instrukcji w sprawie opłat skarbowych od podań i świadectw

Nr bież.	Nr sprawy	Imię i nazwisko osoby wezwanej do uiszczenia opłaty skarbowej	Data wysłania wezwania na kwotę	Data złożenia znaczków skarbowych oraz ich wartość	Data wysłania wzoru Nr 2 do egzekucji oraz kwota egzekwowanej należności	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

37.
O K Ó L N I K
MINISTRA SKARBU

z dnia 12 stycznia 1948 r.

w sprawie opłaty skarbowej od przedsięwzięć rozrywkowych.

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 15, z dnia 19 stycznia 1948 r.)

Nawiązując do okólnika Nr 212 z dnia 23 czerwca 1947 r. Nr D. V. 3714/4/47 w sprawie powyższej — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia dodatkowo, że *dorywcze* przedsięwzięcia rozrywkowe, urządzane *nie w lokalach* oraz przedstawienia teatralne, organizowane dorywczo nawet w lokalach — wymagają w myśl § 1 rozporządzenia Min. Spr. Wewn. z dnia 28 grudnia 1933 r. o wykonaniu prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 801) *zezwolenia* powiatowej władzy administracji ogólnej — a przeto od podań o zezwolenie na ich urządzenie należałoby, analogicznie do podań o zezwolenie na urządzenie przedsięwzięć rozrywkowych ze stałą siedzibą lub wędrownych i objazdowych (ust. 2 okólnika Nr 212) pobierać opłatę skarbową według poz. 1 lit. c Tabeli opłat skarbowych (załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107) w wysokości 500 zł.

Zarazem Ministerstwo Skarbu ze względów słuszności gospodarczej zezwala, aby do czasu wydania rozporządzenia w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1937 r. o opłacie skarbowej pobierano od powyższych podań opłatę skarbową według poz. 1 lit. a Tabeli opłat skarbowych w kwocie 50 zł, a niedobraną różnicę opłaty w kwocie 450 zł umarza na podstawie art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

Opłata skarbowa od zezwoleń na urządzenie tych dorywczych rozrywek wynosi również 50 zł, a to w myśl poz. 2 lit. b Tabeli opłat skarbowych, gdyż nie jest to zezwolenie na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa, wymagającego koncesji (zezwolenia), a więc opłata skarbowa, przewidziana w poz. 2 lit. j pkt 9 nie może być tu pobierana.

Wolne więc od obowiązku uzyskiwania zezwolenia władzy administracji ogólnej są jedynie *dorywcze* przedsięwzięcia rozrywkowe *w lokalach* z wyjątkiem przedstawień teatralnych; ustęp 3 okólnika Nr 212 dotyczy tedy tylko przedsięwzięć dorywczych w lokalach z wyłączeniem przedstawień teatralnych oraz przedsięwzięć wędrownych, na prowadzenie których uzyskano już zezwolenie.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w 8-mym wierszu ustępu 1 wspomnianego powyżej okólnika, powinien być umieszczony dwukropek po wyrazie „publiczne", zaś po wyrazach „produkcje słowne" został opuszczony wyraz „muzyczne" co niniejszym prostuje się.

Podsekretarz Stanu: T. Dietrich.

(Znak Min. Sk. D. V. 8538/4/47).

38.
OKÓLNIK
MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 stycznia 1948 r.

w sprawie opłaty skarbowej od podań i świadectw w zakresie prawa przemysłowego.

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3, poz. 11, z dnia 15 stycznia 1948 r.)

Celem wyjaśnienia wątpliwości i usunięcia dowolności w pobieraniu opłaty skarbowej od zgłoszeń o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu ze stałą siedzibą, a nie należącego do przemysłów koncesjonowanych, lub przemysłu rzemieślniczego niekoncesjonowanego, oraz od podań o koncesje i licencje, jak również od wydawanych na skutek tych zgłoszeń i podań przez władze przemysłowe potwierzeń odbioru zgłoszenia, względnie kart rzemieślniczych, koncesji i licencji (art. 7, 8, 45, 46, 135, 136, 144 i 147 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468 w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350 z uwzględnieniem zmian z dnia 8 sierpnia 1938 r. Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia przede wszystkim, że zgłoszenie prowadzenia przedsiębiorstwa nie wymagającego koncesji w dopełnieniu ustawowego obowiązku — nie jest podaniem w rozumieniu poz. 1 Tabeli opłat skarbowych (załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107), a przeto zgłoszenie rozpoczęcia prowadzenia przemysłu ze stałą siedzibą, nienależącego do przemysłów koncesjonowanych lub przemysłu rzemieślniczego niekoncesjonowanego — nie podlega opłacie skarbowej.

Natomiast potwierdzenie odbioru zgłoszeń na prowadzenie obu tych rodzajów przemysłu podlega opłacie skarbowej w wysokości 1000 zł, przewidzianej w poz. 2, lit. k Tabeli opłat skarbowych od potwierdzeń zgłoszenia na prowadzenie przedsiębiorstwa nie wymagającego koncesji; zezwolenie na prowadzenie tych przedsiębiorstw tj. przemysłu wolnego lub przemysłu rzemieślniczego nie jest ustawą wymagane, ale prowadzić je można dopiero *po uzyskaniu potwierdzenia zgłoszenia* o rozpoczęciu ich prowadzenia i właśnie *to potwierdzenie* zgłoszenia, — wydawane odnośnie rzemiosła w formie *karty* rzemieślniczej — jest przedmiotem opłaty skarbowej.

Takiej samej opłacie skarbowej podlega karta rzemieślnicza wydana na skutek ponownego zgłoszenia rozpoczęcia prowadzenia przemysłu rzemieślniczego niekoncesjonowanego przez rzemieślnika, który zaniechał lub zrzekł się uprawnienia przemysłowego i zwrócił posiadaną kartę rzemieślniczą; w przypadkach jednak, gdy chodzi tylko o wymianę karty rzemieślniczej na skutek zmiany w osobie zastępcy lub miejsca wykonywania rzemiosła — należy pobrać zarówno tak od podania o dokonanie powyższych zmian, jak i od wydanej na to podanie karty po 50 zł opłaty skarbowej w myśl poz. 1, lit. a poz. 2, lit. b Tabeli opłat skarbowych, gdyż nie jest to zgłoszenie rozpoczęcia prowadzenia przemysłu, a wydana karta nie nadaje petentowi żadnego nowego uprawnienia przemysłowego, lecz jedynie stwierdza obecny stan faktyczny uprawnienia posiadanego.

Odnośnie opłaty skarbowej od podań o zezwolenie na prowadzenie przemysłów koncesjonowanych (art. 8 prawa przem.) lub przemysłu okrężnego (art. 45 i 46 prawa przem.) oraz od koncesji i licencji, wydawanych na skutek tych podań — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że pod względem opłaty skarbowej oba te rodzaje przemysłu należy traktować jednakowo, t. j. pobierać od podań po 500 zł w myśl poz. 1, lit. c a od koncesji lub licencji po 1500 zł zgodnie z poz. 2, lit. j pkt. 9 Tabeli opłat skarbowych; przedsiębiorstwo bowiem jest prowadzone na stałe w rozumieniu poz. 2, lit. j, Tabeli opłat skarbowych, jeżeli zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa nie ogranicza się do wykonania jednej lub pewnej ściśle oznaczonej ilości czynności zarobkowych.

Udzielenie tedy licencji na prowadzenie przemysłu okrężnego na przeciąg jednego roku — jest zezwoleniem (koncesją) na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa wymagającego koncesji.

Dyrektor Departamentu: S. Kołakowski.

(Znak Min. Sk. D. V. 12004/4/47).

39.
PISMO OKÓLNE
MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 23 października 1947 r.

(Nr PR 2/VI/2391/47)

(Przedruk z Dziennika Urzędowego M R.. i R. R. Nr 13, poz. 118, z dnia 20 grudnia 1947 r.)

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych przesyła w załączeniu wyjaśnienia do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 5 września 1947 r. o ochronie ryb i raków (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 375, do użytku organów powołanych do nadzoru nad wykonywaniem rybołówstwa.

Dyrektor Departamentu: inż. J. Pająk

Załącznik do pisma
Nr PR/2/VI/2391/47
z dn. 23. X. 1947 r.

WYJAŚNIENIA
do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 5 września 1947 r. o ochronie ryb i raków na wodach otwartych

(Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 375).

1. Środki ochronne przyjęte w rozporządzeniu.

Głównymi środkami ochronnymi, którymi posługuje się rozporządzenie o ochronie ryb i raków są:

a) wymiary ochronne dla poszczególnych ważniejszych gatunków ryb i raków,
b) całkowity zakaz połowu niektórych gatunków ryb i raków lub też ograniczenie połowu przeważnej części gatunków ryb i raków w okresie ich rozmnażania,
c) zakaz używania do połowu ryb sieci gęstych.
d) zakazy przewozu, obrotu i użytkowania ryb i raków w związku z ich ochroną.

Każdy z przytoczonych wyżej środków z osobna traktowany, jest niewystarczający, w połączeniu dają one natomiast zupełnie dostateczne rozwiązanie zagadnienia ochrony rybności wód otwartych.

2. Wymiary ochronne ryb (§ 1) i raków (§ 17).

Wymiarami ochronnymi (§ 1), poniżej których nie wolno poławiać (§ 3), objęte są wszystkie gatunki ryb mające użytkowe znaczenie lub zagrożone zanikiem. Myślą przewodnią tego zakazu jest danie rybom możności osiągnięcia dojrzałości płciowej i odbycia przez nie chociażby jeden raz w życiu czynności rozrodczych dla zabezpieczenia istnienia gatunku.

Dla raków analogiczne znaczenie i zastosowanie posiada § 17 w połączeniu z § 18 rozporządzenia.

3. Okresy ochronne ryb (§ 2) i raków (§ 19).

Całkowitą ochroną okresu rozmnażania się ryb (§§ 2 i 3) objęte są tylko gatunki, których rozród nie może być ochroniony wiosennymi ograniczeniami połowu (§ 10), ponieważ odbywają tarło w innej porze roku.

Szczególnie pieczołowitą ochrona są otoczone łososie i trocie w dorzeczu Wisły. Pozostaje to w związku z poważnym znaczeniem gospodarczym tych gatunków. Stosownie do tego ochroną objęte są wędrówki tych gatunków w rzece na tarliska oraz okres ich rozrodu na tarliskach. W dolnym biegu rzeki ochrona rozciąga się na część miesięcy zimowych, kiedy to z morza troć wstępuje do rzeki, oraz na miesiące wiosenne dla zabezpieczenia wędrówek łososia. W środkowym biegu rzeki okresem ochrony objęte są jedynie wiosenne miesiące, wykazujące natężenie migracji łososia. Natomiast zimową wędrówkę troci na tym odcinku dostatecznie zabezpieczają warunki atmosferyczne tej pory roku, kiedy rzeka skuta jest lodem, co uniemożliwia masowe połowy. Z tych względów na okres zimowy ochrona nie rozciąga się. W górnym biegu Wisły i jej górskich dopływach okres ochrony dla łososia i troci jest odpowiednio długi, a to w celu zabezpieczenia normalnych warunków tarła. Aczkolwiek w innych rzekach te gatunki poławiane są w znacznie mniejszych ilościach, poddane są ochronie w okresie ich wstępowania z morza w ujścia rzek i wędrówek rzecznych na tarło.

Dla skutecznego rozmnażania się raków rozporządzenie wprowadza odpowiednio długi okres ochrony samicy raka (§ 19). Natomiast okres ochrony samca raka jest krótki (§ 19), część bowiem samców po dokonaniu przez nich funkcji rozrodczych może być odłowiona bez uszczerbku dla rozmnażania się tego gatunku, a nawet usunięcie nadmiernej ilości samców raka jest pożądane ze względów biologicznych.

4. Zakazy połowu ryb (§ 3) i raków (§§ 18 i 19).

Całkowitym zakazem połowu objęty jest jesiotr. Jest on gatunkiem wymierającym w naszych wodach. Połowy jego już dawno przestały odgrywać jakąkolwiek rolę gospodarczą. Poddany jest absolutnej ochronie ze względów przyrodniczych. Przekroczenie zakazu połowu jesiotra podlega karze, przewidzianej w art. 85, pkt. 1, z dalszymi skutkami prawnymi, wynikającymi z art. 86 pkt. b postanowień karnych ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357).

Przekroczenia przeciwko zakazom połowu ryb i raków, które nie osiągnęły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych (§§ 1 i 17), podlegają karze, przewidzianej z art. 82 pkt 4 z dalszymi skutkami prawnymi, wynikającymi z art. 86 pkt. b. powołanej ustawy, przekroczenia zaś przeciwko zakazom połowu ryb i raków w ustanowionym dla nich okresie ochrony (§§ 2 i 19) podlegają karze przewidzianej w art. 83 pkt 1 z dalszymi skutkami prawnymi, wynikającymi z art. 86 b. powołanej ustawy.

5. Wyjątki od zakazu połowu ryb (§§ 4—8) i raków (§§ 22 i 23).

Od zakazów połowu ryb przewiduje rozporządzenie szereg wyjątków, gdy są one uzasadnione warunkami lokalnymi danego jeziora (§ 4), bądź też względami naukowymi, gospodarczymi (§§ 5—8). Wyjątki te mogą być stosowane w drodze indywidualnych zezwoleń.

Przepisy powyższe mają analogiczne zastosowanie do raków z wyjątkiem postanowienia o jeziorach, posiadających szczególnie trudne warunki połowu (§ 4). O ile bowiem wyjątek ten ma duże znaczenie dla połowu ryb w jeziorach o nierównym dnie lub zawalonym zawadami, skalnymi odłamkami itp., wskutek czego normalny połów ryb zapomocą narzędzi ciągnionych jest utrudniony lub też zgoła niewykonalny, jedynym zaś okresem, możliwym dla dokonania połowów, jest okres tarła, kiedy ryby wychodzą na płytkie wody przybrzeżne, o tyle dla połowów raków konfiguracja misy jeziorowej nie posiada większego znaczenia, ponieważ połowy ich odbywają się za pomocą stawnych narzędzi. Dla wód, w których raki z powodu powolnego wzrostu nie osiągają w ogóle wymiarów ochronnych (§ 17), dopuszcza rozporządzenie indywidualne zezwolenia na połów raków mniejszych (§ 22).

Z gospodarczego punktu widzenia zezwolenia na wyjątki od zakazów połowu mogą być pożyteczne, muszą być one jednak w zasadzie udzielane na podstawie opinii fachowej (właściwego inspektora rybackiego).

6. Ograniczenie czasu trwania połowu, jego sposobu i narzędzi (§§ 9—16 i 21).

Zakaz połowu ryb w niedzielę (§ 9) nie ma na celu ochrony niedzielnego odpoczynku uprawnionego do rybołówstwa, lecz ma za zadanie umożliwienie spokojnego żerowania ryb dla większego ich wzrostu. Jednodniowa przerwa w połowie nie jest żadną krzywdą dla rybaka, który zresztą zasadniczo w niedzielę świętuje. Pozostawione w wodzie na ten okres czasu narzędzia stawne (t. zn. takie narzędzia, których się nie ciągnie, ani nie suwa w wodzie lub po dnie, jak np. żaki, więcierze, wiersze itp.), nie zakłócają spokoju rybom, złowione zaś nimi ryby są poniekąd rekompensatą dla uprawnionego do rybołówstwa za przerwę w połowie.

Zakaz używania na wiosnę na okres sześciu tygodni, przypadających na okres tarła większości gatunków ryb (§ 10), narzędzi ruchomych (włoków, niewodów, drygawic, słępów itp.), służących do połowu ryb przez ciągnienie, wleczenie, suwanie po wodzie lub dnie, albo przez spławianie z prądem wody, oraz narzędzi, używanych do połowu ryb przez nagonkę, całkowicie zabezpiecza normalne rozmnażanie się ryb. Połów w tym okresie za pomocą narzędzi stawnych, nie krępując zbytnio właściwego tarła i rozwoju narybku, gdyż jedynie częściowo usuwa ryby i to tylko te, które wejdą same do zastawionych narzędzi, jest poważnym czynnikiem, zabezpieczającym uprawnionemu do rybołówstwa pracę i zarobek w tym martwym sezonie.

Tylko nieliczne gatunki nie są objęte ochroną tarła, są to albo gatunki, nie przedstawiające użytkowego znaczenia, albo też gatunki, nie wymagające tej ochrony. Przykładem ostatniego może służyć szczupak, który jest chroniony stosunkowo dużym wymiarem: wprowadzenie ochrony jego tarła może spowodować nadmierne rozmnożenie się tego drapieżnika na niekorzyść ryb innych.

Wprowadzenie przepisów o wymiarach oczek sieci, używanych do połowu ryb (§ 11), ma na celu zapobieżenie wyławiania narybku i ryb młodych, nie przedstawiających jeszcze wartości użytkowej. Wprawdzie wymiary ochronne (§ 1) również chronią narybek przed wyłowieniem, w praktyce środek ten jest jednak wielce problematyczny, przy gęstych bowiem sieciach narybek nie może wydostać się przez oczka, zostaje stłoczony wespół z większymi rybami, przy czym ulega tak dużemu okaleczeniu, że staje się niezdolnym do życia po wypuszczeniu. Z tych powodów przepisy o narzędziach połowu są koniecznym dopełnieniem przepisów o ochronnych wymiarach ryb.

Ponieważ w wielu wypadkach połowy sielaw, połowy stynek zaś z reguły, możliwe są tylko za pomocą gęstych sieci, rozporządzenie uwzględnia udzielanie indywidualnych zezwoleń na używanie do połowu tych gatunków ryb sieci gęstych (§ 12).

Do usuwania tzw. chwastu rybnego, jak uklei, jazgarzy, cierników itp. oraz do zaopatrywania się w ryby, używane na przynętę, rozporządzenie zezwala na używanie sieci gęstych (§ 13), wielkość tych sieci zarówno rozmiar ich oczek nie może przekraczać, ustalonych w rozporządzeniu wymiarów.

Zakaz przegradzania łożyska wody narzędziami stawnymi, przytwierdzanymi do brzegów lub dna, oraz warunek rozstawiania ich w pewnych odległościach od siebie (§ 14) ma na celu ochronę ryb przed masowym wyłowem podczas ich wędrówek. Szczególnie doniosłe znaczenie posiada to ograniczenie w okresie wędrówek ryb na tarło oraz dla gatunków, ciągnących w górę rzeki.

Wśród innych ograniczeń połowu ryb różnymi sposobami i narzędziami wymienia rozporządzenie zakaz ogłuszania ryb za pomocą uderzenia po lodzie (§ 15). Zakazy posługiwania się innymi szkodliwymi sposobami do połowu ryb, jak np. używanie do łowienia ryb materiałów wybuchowych, trujących i odurzających itp., zawarte są w artykułach (55—59) ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie, w rozdziale traktującym o zakazach i ograniczeniach połowu ryb.

Wyjątki od ograniczeń czasu trwania połowu, jego sposobu i narzędzi (§§ 9—14) mogą być stosowane również przy udzielaniu zezwoleń na wyjątki od zakazu połowu ryb, wymienionych w §§ 4—8 rozporządzenia, (16).

Zakaz łowienia raków przez wyciąganie ich z nor lub niszczenia ich kryjówek (§ 21) jest zupełnie nowym środkiem ochronnym. Ten sposób chwytania raków, szeroko stosowany przez amatorów, młodzież wiejską, a nawet przez niektórych nieuświadomionych rybaków, wyrządza duże szkody w pogłowiu raka, doprowadzając nieraz do zaniku tego gatunku. Rak bowiem w okresie swego linienia jest zupełnie bezbronny i ukrywa się w owym czasie w norze, którą wykopuje z dużym nakładem pracy. W tych kryjówkach zalega również do snu zimowego. Wyciąganie raka z kryjówek, niszczy je, a więc przede wszystkim pozbawia go schroniska w okresie linienia, ponadto rak broniąc się przed napastnikiem, często pozostawia w jego rękach swoje szczypce. Taki rak przedstawia małą wartość użytkową, ponieważ, jakkolwiek może regenerować utracone odnóża, nigdy jednak nie osiągną swej normalnej wielkości.

Stosowanie zezwoleń na wyjątki od ograniczeń czasu trwania połowu, jego sposobu i narzędzi należy uważać za wskazane, o ile są one podyktowane interesami gospodarczymi. Zezwolenia te muszą być jednak udzielane na podstawie opinii fachowej (właściwego inspektora rybackiego).

Przekroczenia przeciwko przepisom o ograniczeniach czasu trwania połowu, jego sposobu i narzędzi (§§ 9—15 i 21) podlegają karze, przewidzianej w art. 84 pkt. 1 z dalszymi skutkami prawnymi, wynikającymi z art. 86 pkt b ustawy o rybołówstwie z 1932 r.

7. Zakazy przewozu, obrotu i użytkowania ryb i raków w związku z ich ochroną (§§ 24, 25).

Przepisy rozporządzenia, traktujące o zakazach przewozu, obrotu i użytkowania ryb i raków w związku z ich ochroną (§ 24), zawierają najbardziej skuteczne środki ochronne. O ile bowiem przekroczenia przepisów o ochronie ryb i raków są trudne do zwalczania na miejscu połowu wskutek niedostatecznego dozoru nad rybołówstwem na wodach otwartych, o tyle zakaz przewozu i obrotu handlowego rybami w okresie ochrony lub rybami poniżej miary ochronnej skutecznie zapobiegają łowieniu ryb w okresie ochrony lub ryb niemiarowych na miejscach połowu.

Uwzględniając jednak wymagania życia gospodarczego, rozporządzenie stosuje te środki ostrożnie i tolerancyjnie. A więc w ciągu pięciu pierwszych dni od rozpoczęcia okresu ochrony dozwolony jest przewóz i obrót rybami i rakami, co umożliwia uprawnionych do rybołówstwa wyzbycia się zapasów ryb i raków, które zostały złowione przed okresem ochrony. Zakazy przewozu i obrotu nie dotyczą w ogóle ryb i raków, złowionych bądź przed okresem ochrony, bądź z zezwolenia władzy, bądź w wodach zamkniętych, bądź w morzu, bądź też sprowadzonych z zagranicy.

Pomijając konieczność wyraźnego wydzielenia z pod działania rozporządzenia ryb pochodzenia morskiego, zagranicznego lub z wód zamkniętych, w stosunku do których ustawa z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie wogóle nie ma zastosowania, należy podkreślić okoliczność, że umożliwienie obrotu rybami i rakami przez cały rok ma decydujący wpływ gospodarczy. Rozwój rybołówstwa jest ściśle związany ze wzrostem konsumpcji, która jak dotąd jest w Polsce ogromnie niska. Aby przyzwyczaić szerszy ogół do spożywania ryb, należy udostępnić nabywanie w każdej porze roku najrozmaitszych gatunków ryb i raków, niezależnie od ich ochrony na miejscach połowów.

Wyżej przytoczone względy w żadnym razie nie pomniejszają znaczenia zakazów przewozu, obrotu i użytkowania ryb i raków w związku z ich ochroną, jako środków ochronnych; skrupulatne przestrzeganie tych zakazów w dużym stopniu przyczyni się do zlikwidowania nadużyć przeciwko rozporządzeniu o ochronie ryb i raków na miejscach połowów. Dlatego też należy zwrócić baczną uwagę na przestrzeganie tych przepisów rozporządzenia, przede wszystkim zaś na rynkach zbytu oraz innych miejscach, gdzie gromadzi się ryby i raki dla celów konsumpcyjnych.

Ponieważ w obrocie mogą się znajdować obok ryb i raków, złowionych w wodach otwartych, ryby i raki, pochodzące z wód innych, w stosunku do których ustawa o rybołówstwie z 1932 r. nie ma zastosowania, zajdzie konieczność stwierdzenia ich pochodzenia. Świadectwem stwierdzającym pochodzenie może być każdy miarodajny dokument, np. list przewozowy, rachunek, zaświadczenie uprawnionego do rybołówstwa itp. Niewątpliwie stwierdzenie pochodzenia ryb i raków na rynkach zbytu nastręczać będzie czasami trudności, przy czym nie zawsze zapobiegnie nadużyciom przeciwko przepisom rozporządzenia o ochronie ryb i raków. Wypadki tych przekroczeń nie będą jednak prawdopodobnie częste, a to z powodów następujących.

Ryby pochodzenia morskiego lub z wód zagranicznych, spotykane na polskim rynku, są przeważnie albo powyżej miar ochronnych, przewidzianych rozporządzeniem (§ 1), albo też obowiązują je te same wymiary ochronne (łosoś i troć pochodzenia morskiego).

Ryby ze sztucznych gospodarstw rybnych (wody zamknięte) wchodzą w grę w nieznacznym stopniu, gdyż gospodarstwa te produkują nieliczne gatunki ryb objęte wymiarami ochronnymi (głównie lina i pstrąga), i z reguły na rynek konsumpcyjny ryb drobnych nie wysyłają, sprzedając je po cenach wyższych jako materiał obsadowy.

Jeziora zaliczone do wód zamkniętych, mogą wprawdzie dostarczać na rynek ryby i raki poniżej wymiarów ochronnych (§§ 1, 17), należy jednak przypuszczać, że podaż ta nie będzie znaczna, ponieważ ilość tych wód jest nieduża.

Przyjęte w rozporządzeniu okresy ochrony (§§ 3 i 19) dotyczą nielicznych gatunków ryb i raków. Z gatunków ryb pochodzenia morskiego albo zagranicznego zasługują na uwagę jedynie łosoś i troć.

Z wód zamkniętych sztuczne gospodarstwa rybne mogą dostarczać na rynek w okresie ochrony tylko nieznaczne ilości pstrąga, zamknięte zaś jeziora nieznaczne ilości sielaw i sieji pochodzenia których wskutek tego nie trudno będzie ustalić.

Obowiązek zaopatrywania przedmiotów, używanych do przewozu i przesyłki ryb i raków, w nazwisko i adres wysyłającego (§ 25), ma na celu ułatwienie kontroli przewożonych ryb i raków.

Przekroczenia przeciwko zakazom przewozu, obrotu i użytkowania ryb i raków w związku z ich ochroną, podlegają karze, przewidzianej w art. 83 pkt. 6 z dalszymi skutkami prawnymi, wynikającymi z art. 86 pkt. c, ustawy z dnia 7-go marca 1932 r. o rybołówstwie.

40.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO - DĄBROWSKIEGO

z dnia 19 stycznia 1948 r. Nr O. Org. 5/41/47

w sprawie utworzenia Oddziału Inspekcji w Wydziale Ogólnym Urzędu Wojewódzkiego.

Na podstawie art. 36 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z r. 1936), § 37 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76 poz. 611) oraz zarządzenia Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 3 maja 1947 r. o organizacji inspekcji i kontroli w administracji państwowej i samorządowej na Ziemiach Odzyskanych (Dz. Urz. Min. Z. O. Nr 7 poz. 113) i zarządzenia Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 30 września 1947 r. L. 2367/2939/VI/47 wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie utworzenia Oddziału Inspekcji w Wydziale Ogólnym Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego — zarządzam, co następuje:

1) W Wydziale Ogólnym Urzędu Wojewódzkiego powołuję Oddział Inspekcji.

2) Oddział Inspekcji (znak O. Insp.) obejmuje sprawy dotychczasowego Wojewódzkiego Inspektoratu Starostw z Wydziału Ogólnego oraz sprawy Oddziału Inspekcji Samorządowej z Wydziału Samorządowego a mianowicie:

sprawy związane z bezpośrednią kontrolą i instruowaniem na miejscu wszystkich podległych Wojewodzie władz administracji ogólnej I instancji oraz organów wykonawczych samorządu terytorialnego, związków międzykomunalnych jako też wszelkich instytucji, urządzeń, biur, zakładów i przedsiębiorstw samorządowych w zakresie prawidłowości, oszczędności i celowości ich organizacji, odpowiedniej obsady osobowej, należytego wyszkolenia personelu, stosowania racjonalnych metod pracy oraz merytorycznej wartości decyzji i innych czynności urzędowych.

Oddział Inspekcji współpracuje z Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej na odcinku kontroli prezydiów rad narodowych, podporządkowanych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

3) W szczególności Oddział Inspekcji obejmuje:

a) w zakresie spraw ogólno-inspekcyjnych: opracowywanie ogólnych planów inspekcji normalnych w porozumieniu ze wszystkimi Wydziałami Urzędu Wojewódzkiego, bezpośrednią współpracę z Wydziałami działu służby Ministerstwa Administracji Publicznej i Ministerstwa Ziem Odzyskanych, utrzymywanie stałego kontaktu z organami inspekcji fachowej w wydziałach administracji zespolonej, organizowanie w porozumieniu z zainteresowanymi Wydziałami inspekcji grupowych, udział w specjalnych pracach poszczególnych Wydziałów na polecenie Wojewody lub na wniosek Wydziałów, opracowywanie ogólnych wytycznych do projektów zarządzeń Wojewody w sprawie usprawnienia administracji, kompletowanie zarządzeń poinspekcyjnych wydanych przez właściwe Wydziały, prowadzenie aktualnej ewidencji wyników działalności inspekcyjnej w zakresie prac całego Urzędu Wojewódzkiego oraz udział w konferencjach i zjazdach, dotyczących zagadnień zasadniczych.

b) w zakresie spraw inspekcji terenowych: przygotowywanie szczegółowych programów każdej inspekcji w ramach planów ogólnych, przeprowadzanie w terenie systematycznych, bezpośrednich inspekcji normalnych w ramach planów ogólnych, przeprowadzanie inspekcji specjalnych (doraźnych) i dochodzeń, opracowywanie sprawozdań i zasadniczych zarządzeń polustracyjnych, tudzież materiałów i informacji poinspekcyjnych oraz przekazywanie ich z odpowiednimi wnioskami właściwym Wydziałom do wiadomości i wydania potrzebnych zarządzeń, porozumiewanie się z Wydziałami co do ich dezyderatów w konkretnych sprawach.

4) Sprawy personalne wynikające z niniejszego zarządzenia ureguluje Oddział Personalny, sprawy lokalowe — Wydział Budżetowo-Gospodarczy.

5) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. lutego 1948 r. Równocześnie ulega zmianie zarządzenie organizacyjne Nr 33/47 z dnia 16 sierpnia 1947 r. w sprawie organizacji Wydziałów z działu służby Ministerstwa Administracji Publicznej o tyle, że w skład Wydziału Ogólnego w miejsce Woj. Inspektoratu Starostw wchodzi jako 5 Oddział Inspekcji, a w Wydziale Samorządowym ulega skreśleniu 5 Oddział Inspekcji Samorządowej, zaś 6 Oddział ochrony przed pożarami i innymi klęskami otrzymuje kolejną numerację jako 5 Oddział.

Wojewoda: (—) Gen. Dyw. Zawadzki.

41.

ZARZĄDZENIE

Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach

z dnia 20 stycznia 1948 r.

w sprawie skreślenia z wykazów przedsiębiorstw mających ulec upaństwowieniu.

Na zasadzie § 51 Rozp. Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 62) zarządzam ogłoszenie czwartej części przedsiębiorstw które postanowieniem Wojewódzkiej Komisji zostały skreślone z wykazu przedsiębiorstw mających ulec upaństwowieniu.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:
(—) Dr Stanisław Gronowski,
Sędzia Sądu Najwyższego

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji. z dnia 20 stycznia 1948.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
	Z wykazu Nr 2 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 30 z dnia 12 listopada 1946 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:		
41	Łazowskie Zakłady Ceramiczne S.A. Łazy	produkcja materiałów ogniotrwałych	Ingster
44	„Birawka“ Fabryka skór, Spółka z o.o. Jaśkowice Śl.	garbarnia	Andrzej Żurek, Mrozkowa Anna, Kuczerowa Marta
	Z wykazu Nr 3 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 31, z dnia 20 listopada 1946 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:		
28	Warsztaty Mechaniczne „Rotor“ Sp. z o.o., Katowice-Wełnowiec, ul. Kopernika 12	Koła zębate	Alfred Quicker, Ochmann Elżbieta
	Z wykazu Nr 8 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 1 z dnia 15 stycznia 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:		
14	Cegielnia Parowa, Brzezinka, Czarny Las gmina Ligota Woźnicka, pow. Lubliniec	cegła budowl., pustaki, dachówka, rury drenowe	Jan Brzezinka
	Z wykazu Nr 10 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 1 z dnia 15 stycznia 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:		
8	Hydrotermo Sosnowiec, ul. Swobodna 12	instalacje	nieustalono
12	Zduństwo, Tilz Roman, Katowice, ul. Młyńska 37	zduństwo	Tilz Roman

Poz.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
13	Malarstwo, Rostek Franz, Katowice, ul. Opolska 17	malarstwo	Rostek Franz
34	Przedsiębiorstwo budowlane „Rudolf Troszok“, Katowice, Andrzeja nr 13	roboty instalacyjne	Rudolf Troszok
37	Przedsiębiorstwo budowlane „Słaby Max“, Mysłowice, ul. Oświęcimska 64	budowlane	Maks Słaby
48	Przedsiębiorstwo budowlane „Mixa Jerzy“, Szopienice, ul. Piłsudskiego 20	budowlane	Jerzy Mixa
76	Przedsiębiorstwo budowlane „Urbańczyk Bruno“, Katowice, ulica Kozielska 1	budownictwo	Urbańczyk Bruno
78	Przedsiębiorstwo budowlane Rokus Alois, Katowice. Wojciechowskiego, 45	budowlane	Rokus
87	Przedsiębiorstwo budowlane „Pox Alfred“, Chorzów, Piastowska 11	budowlane	Pox Alfred
92	Przedsiębiorstwo budowlane, Borgiel Rudolf, Stare Bielsko 213	budownictwo	Borgiel Rudolf
102	Przedsiębiorstwo budowlane Furmanek Andrzej. Wojkowice Komorne, kop. Jowisz	budowlane	Furmanek
106	Sokolik August, Przedsiębiorstwo instal. blach., Sosnowiec, Piłsudskiego 25	instal. blacharska	Sokolik August
112	Przedsiębiorstwo budowlane „Jan Fabian“, Chorzów, Wolności 157	budowlane	Jan Fabian
114	Kamieniarstwo. Jerzy Pokorny, Katowice. Wita Stwosza 8	kamieniarstwo	Jerzy Pokorny
120	Przedsiębiorstwo budowlane Plewa Feliks, Katowice, Sobieskiego nr 21/23	budowlane	Plewa Feliks
127	Instalacje budowlane, „Albig Wilhelm“, Katowice, Wojewódzka 52	instal. budowlane	Albig Wilhelm
129	Instalacje budowlane „E. Lamla“, Katowice, Sobieskiego 15	instal. budowlane	Lamla E.
130	Zakład Zduński „Floekner“, Katowice, Mickiewicza 30	zduńskie	Floekner

Z wykazu Nr 13 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 6 z dnia 17 lutego 1947 r skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

20	Ferdinand Schulz, Schlossermeister Bytom, ul. Jagiellońska 23, Oddział Bytom. ul. Witczaka 42	konstrukcje lekkie	Ferdinand Schulz
91	Przedsiębiorstwo budowlane, Poppek Robert, Racibórz, ul. Drewniana 11	budowlane	Poppek Robert
148	Przedsiębiorstwo instalacyjne, Januschkowski Alois, Zabrze, ul. Pułaskiego 3	instalacyjne	Januschkowski
150	Przedsiębiorstwo blach.-dekarskie Paul Ernst Kunisch, Zabrze, ulica Szczęść Boże 14	blacharsko-dekarskie	Paul Ernst Kunisch

Poz.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
163	Przedsiębiorstwo instal.-wodociąg. Grüger Rudolf, Zabrze, ul. Pułaskiego 1	instal. wodociąg.	Grüger Rudolf
168	Przedsiębiorstwo malarskie, Peter August, Zabrze, ul. Armii Ludowej nr 60	malarskie	Peter August
208	Malarstwo, Peter August, Zabrze ul. Armii Ludowej 60	malarskie	Peter August
216	Przedsiębiorstwo budowlane, Hampf, Łabędy, ul. Dworcowa 9a, pow. Gliwice	budowlane	Hampf Wincenty

Z wykazu Nr 15 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 9 z dnia 10 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

66	Dampf Ziegelei Abendorf — Inhaber Alfons Woschek, Kośnica	wyrąb cegły i dren	Woszek Alfons

Z wykazu Nr 16 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 9 z dnia 10 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

38	Zakład renowacji ogumienia, Autobedarf, Katz, Gliwice, ul. Dworcowa 24	renowacja opon i dętek	Katz

Z wykazu Nr 17 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 9 z dnia 10 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

119	„Schreiber Herbert" Przedsiębiorstwo budowlane w Bytomiu, ul. Szopena 5	budownictwo	Schreiber Herbert

Z wykazu Nr 19 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 10 z dnia 15 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

1	Tartak Dąbrowa — Szpigelman i Magielski, Spółka z ogr. odp. Dąbrowa Górnicza, ul. Wałowa 10	tartak	Szpigelman i Magielski
9	S. Pick — warsztat ślusarski, Świętochłowice, ul. 1 Maja nr 2	warsztat ślusarski	S. Pick
30	Cegielnia Parowa „Czechowa" w Mikołowie	cegielnia	Franciszek Czech
31	Cegielnia Parowa „Wierczki", Wierczki k. Zawiercia	cegielnia	Moszko Srul, Schwarzhauer, Josko Willman
36	Cegielnia Parowa „Koszelew" Braci Fiszer w Będzinie, Kadrowa nr 6	produkcja cegły budowlanej	Moszek Aron Fischer, Izaak Fischer, Jakób Hersch Fischer

Z wykazu Nr 21 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 10 z dnia 15 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

57	Bula Gerard, sklep spożywczy, Świętochłowice, ul. Armii Czerwonej 24	sklep spożywczy	Bula Gerard

Z wykazu Nr 22 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 11 z dnia 22 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

22	Ofner & Doht, Katowice ,Kraftfahrzeuge-Reparatur und Vertrieb	reperacja samochodów ciężarowych, garaże samochodowe	Filipina Rokus z domu Posz

Z wykazu Nr 24 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 11 z dnia 22 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

88	Młyn elektryczny, Zygor Anna, Toszek pow. Gliwice	przemiał zboża	Zygor Anna

Poz.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
139	Cementwarenfabrik Haselbusch Antoni, Gliwice, Chorzowska 18	betoniarnia	Haselbusch Anna
146	„Peters Karol", przedsiębiorstwo zduńskie, Kędzierzyn, ul. Kozielska nr 7	przedsiębiorstwo zduńskie	Peters Karol

Z wykazu Nr 25 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 11 z dnia 22 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

1	Fabryka Przewodów i art. elektrotechnicznych Bracia Jerzy i Feliks Grzywakowie w Szopienicach, ul. Rodzieńska 17/19	oprzędzanie drutów nawojowych do motorów, częściowa produkcja do urządzeń sygnalizacyjnych i tracji elektrycznej	B-cia Jerzy i Feliks Grzywakowie
11	Młyn gospodarczy, Lędziny, pow. Pszczyna	młyn	Karol Fick
18	Cegielnia Parowa Szloma Stawski Łagisza pow. Będzin	cegła budowlana	Szloma Stawski
27	Wybraniec i ska spółka z o.o. Fabryka Papy Dachowej, Kochłowice ul. Wyzwolenia 36	papa dachowa	Jan Giemza, Wybraniec Wincenty
28	Fabryka Tektury Smołowej „Asfalt" Zawiercie, ul. Towarowa nr 22/24	papa dachowa piaskowana	Icek Mordko Widman

Z wykazu Nr 26 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 12 z dnia 27 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

51	Wyrób siatek metalowych w Nysie, Al. Wojska Polskiego 28	wyrób siatek i sit do raf	nieustalono
81	Walzenmühle Wollek Paweł w Siedliskach, pow. Racibórz	przemiał zboża	Wollek Paweł
88	Młyn Wodno-Parowy — Hübner Franciszek w Białej, pow. Prudnik	przemiał zboża	Hübner Franciszek

Z wykazu Nr 27 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 12 z dnia 27 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

54	Fabryka Siatek, Schulz, w Bytomiu, ul. Witczaka 42	fabryka siatek	Schulz

Z wykazu Nr 28 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 12 z dnia 27 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

105	„Golla" przedsiębiorstwo budowlane, Bytom, Katowicka 24	budownictwo	Golla
107	Pryssok Karl, przedsiębiorstwo budowlane, Bytom, Daszyńskiego nr 12	roboty budowlano-transportowe	Pryssok Karl
114	Meinusch Hans, Przedsiębiorstwo Budowlane, Paczków, ul. Polna 9	budownictwo	Meinusch Hans
125	Mehlich Emanuel, Przedsiębiorstwo Budowlane, Imielnica, pow. Strzelce	budownictwo	Mehlich Emanuel
132	Vogel Johann, Przedsiębiorstwo Budowlane, Miechowice, pow. Bytom, ul. Drobczyka 21	budownictwo	Vogel Johann
148	Damberg Nikolaus, Roboty Instalacyjne, Bytom, ul. Ogrodowa	roboty instalacyjne	Damberg Nikolaus
149	Raabe Karl, Instalacje, Opole, ul. Odrodzenia 31	roboty instalacyjne	Raabe Karl

Poz.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
150	Johannes & Kuberek, Instalacje, Opole, ul. Wrocławska 16	Roboty instalacyjno-blacharskie	Johannes i Kuberek
152	Kampf Oswald, Przedsiębiorstwo Wodociąg.-Kanalizacyjne, Strzelce, ul. Krakowska 74	roboty wodociągowo-kanalizacyjne	Kampf Oswald
157	Altmann Paul, Dekarstwo, Opole Oziminska 38	roboty dekarskie	Altmann Paul

Z wykazu Nr 29 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki nr 12 z dnia 27 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

39	Zakład blacharski, Kunisch Paul Zabrze, ul. Szczęść Boże 14	blacharstwo	Kunisch Paul
43	Zakład ślusarski, Joachim Januszowski, Zabrze, ul. Pułaskiego 3	ślusarstwo	Januszowski Joachim
52	Młyn wodny, Budkowice Stare, pow. Opole	przemiał zboża	nieustalono
56	Młyn elektryczny, Przybylla Józef Domaradzka Kuźnia, gm. Dąbrówka Dolna, pow. Opole	przemiał zboża	Przybylla Józef
57	Młyn Wodny-Syzerod, gm. Dąbrówka Dolna, pow. Opole	przemiał zboża	nie ustalono
58	Klinke Mühle, Młyn wodny, Kobyła, pow. Grodków	przemiał zboża	Klinke
59	Otylie Kutze, młyn wodno-elektryczny, Bogdanowice, pow. Grodków	przemiał zboża	Otylie Kutze

Z wykazu Nr 30 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 13 z dnia 29 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

2	Sägewerk — Gross Heinrich, Bergstadt Strasse der S.A. Leśnica, ul. Zdzieszowiecka	deski, belki	Gross Heinrich
6	Stolarnia elektryczna „Walecko" Dębie, pow. Opole	stolarnia	Jan Walecko
64	Bäckerei Karpe, Kluczbork, ul. Prez. Bieruta 8	piekarnia	Franz Karpe
116	Wytwórnia Wyrobów Betonowych „A. Haselbusch" Gliwice	wyroby betonowe	Antoni Haselbusch
157	Zakład Kamieniarski, Larisch Ernst w Zabrzu, ul. Wolności 238	zakład kamieniarski	Larisch Ernst
179	Zakład malarski, Freund, Zabrze, ul. Szczęść Boże 12	malarstwo	Freund Maks
180	Peter August, zakład malarski, Zabrze, ul. Armii Ludowej 60	malarstwo	Peter August

Z wykazu Nr 31 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 13 z dnia 29 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

85	Jan Zwadke, młyn elektryczny, Mydlice gm. Kamiennik pow. Grodków	przemiał zboża	Jan Zwadke

Z wykazu Nr 32 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 13 z dnia 29 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

Poz.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
33	Zakład stolarski, Brunon Bezuch, Głuchołazy, pow. Nysa, ul. Kościuszki 51	stolarnia	Brunon Bezuch
34	Stolarnia, Józef Schneider, Głogówek, pow. Prudnik, ul. Głubczycka 10	stolarnia	Józef Schneider
45	Śląski Przemysł Koszykarski „Piast“ Chrościce, pow. Opole	wyroby z wikliny	nieustalono
63	Fiala Rudolf, handel żelaza, Skoczów, ul. Bielska	handel żelazem	Fiala Rudolf
71	Przemysł Konserwowy, Alfons Siadeczek, Bytom, ul. Janty 25	przemysł konserwowy	Alfons Sladeczek
73	Młyn, Franciszek Hübner, Biała, pow. Prudnik, ul. Nyska 2/4	przemiał zboża	Marta Hübner
78	Młyn elektryczny, Hess Andrzej Stare Bielsko, pow. Bielsko	przemiał zboża	Hess Andrzej
79	Młyn wodny, Hochstein Leon, Cieszyn	przemiał zboża	Hochstein Leon
82	Młyn wodny, Thil Alfred, Zandowice, pow. Strzelce	przemiał zboża	Thil Alfred
83	Młyn wodny, Klose Wilhelm, Strzeleczki, pow. Prudnik	przemiał zboża	Klose Wilhelm
86	Młyn wodny, Denert i Dziedzicki Raszowa, pow. Koźle	przemiał zboża	Denert i Dziedzicki
91	Młyn wodny, Wieczorek Antoni, Steblów, pow. Koźle	przemiał zboża	Wieczorek Antoni
92	Młyn wodny, Grygor Emil, Ciski, pow. Koźle	przemiał zboża	Grygor Emil
105	Treuhandgesellschaft „Maskotte“ Katowice-Wełnowiec, ul. Powstańców 25a	fabryka cukierków i pierników	nieustalono
110	Fabryka Lemoniady i Wody Sodowej i Rozlewnia Piwa, Bytom, ul. Koszarowa 32	fabryka lemoniady i rozlewnia piwa	nieustalono
154	Cegielnia Parowa, Wichy Ewald Biała k/Prudnika, ul. Nyska 39	cegielnia parowa	Wichy Ewald
157	Kanarek Bernard, Cegielnia, Zawada, pow. Rybnik	cegielnia	Kanarek
159	Kaflarnia Rozplesz Ryszard, Biała Prudnicka, pow. Prudnik, ul. 1-go Maja 26	wyrób kafli	Rozplesz Ryszard
175	Peter Koschany, przedsiębiorstwo budowlano-stolarskie, Miechowice, ul. Zamkowa 2	przedsiębiorstwo budowlano -stolarskie	Koschany Piotr
185	Czakon, skład materiałów budowlanych w Cieszynie, ul. Polna 27	skład materiałów budowlanych	Czakon
187	Powszechne Towarzystwo Budowlane, Spółka Akcyjna w Katowicach	roboty budowlane	

Z wykazu Nr 33 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 13 z dnia 29 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

Poz.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
5	Fabryka Mebli, Jan Jojko, Rybnik na Kozich Górach	fabryka mebli	Jan Jojko
10	Cebula & Co. F-ka Maszyn i Motorów, warsztat reperacyjno-samochodowy — stacja benzynowa, Chorzów, ul. Katowicka 16	fabryka maszyn i motorów, warsztat reperacyjno-samochodowy stacja benzynowa	Bank Ludowy S-ka z o.o.
14	Inż. Mallenbrei Rudolf, fabryka wyr. metalowych, Cieszyn, ul. Bednarska 3	fabryka wyrobów metalowych	Mallenbrei Rudolf
23	Młyn Koszęcin, pow. Lubliniec	młyn	J. Jończyk
26	Młyn Parowy, Wolny Kadłub, pow. Olesno	młyn	Czaja Bartłomiej
27	Elektrische Mühle „Ziarno" Sosnowiec, Sienkiewicza 10	młyn	Kleiberg & S-ka
37	Cegielnia Elektryczna, S.Z.H. Rabinowicz — Strzemieszyce	cegła budowlana	Rabinowicz
45	Jan Badura, Śląskie Przeds. Transportowe, Katowice	przedsiębiorstwo transportowe	Jan Badura, Zuzanna Badura

Z wykazu Nr 34 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 14 z dnia 31 marca 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

16	Piekarnia Wafli — Antoni Heinzel, Prudnik	przemysł cukierniczy	Heinzel Antoni

Z wykazu Nr 35 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 18 z dnia 21 maja 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa.

1	Münster Józef, Elektro-Instalacyjne, Cieszyn, ul. Dra Michejdy 8	zakład elektro-instalacyjny	Münster Józef
8	Stolarnia, Konik Józef, w Bielsku, ul. Partyzantów 29	stolarnia	Konik Józef
9	Stolarnia, Jan Hess w Bielsku, ul. Cieszyńska 230	stolarnia	Jan Hess
16	Warsztat mechaniczny, Karol Grundmann, Chorzów I, ul. Wolności 41	warsztat mechaniczny	Karol Grundmann
22	Ślusarnia Zangel Ludwig, Bielsko, ul. Cieszyńska 62	ślusarnia	Zangel Ludwik
24	Ślusarnia — budowlana, Łysek Robert, Cieszyn, ul. Dra Michejdy 18	ślusarnia	Łysek Robert
28	Melc Emil, piekarnia, Siemianowice, ul. Sobieskiego 6	piekarnia	Melc Emil
33	Piekarnia, Błaszczyk Ignacy, Piekary Śląskie, pow. Tarn. Góry, ul. Żymierskiego 160	piekarnia	Błaszczyk Ignacy
36	Hurtownia Piwa i Fabryka Wód Mineralnych, Lazar Józef, Chorzów II, ul. 11 Listopada 6	hurtownia piwa i fabryka wód miner.	Lazar Józef

Poz.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
47	Wytwórnia Wód Gazowych, Antoni Stawiński, Tarnowskie Góry, ul. Powstańców 30	wytwórnia wód gazowych	Oskar i Maria Śmiałek
50	Szlifiernia, Józef Kuntner, Katowice, ul. 3-go Maja 38	szlifowanie narzędzi	Józef Kuntner
53	Introligatornia — Bohm Eugeniusz Siemianowice Śląskie, ul. Hutnicza Nr 5	Introligatornia	Bohm Eugeniusz
56	Młyn Gospodarczy, Krzanowice Dolne, pow. Racibórz	przemysł młyński	
60	Młyn Wodny, Kępa, pow. Opole	przemysł młyński	Czaja
66	Młyn Jana i Zofii Nawratów, Borowe Pole, pow. Zawiercie	przemysł młyński	

Z wykazu Nr 38 Śląsko-Dąbrowski Dziennik Wojewódzki Nr 29, z dnia 16 września 1947 r. skreśla się następujące przedsiębiorstwa:

26	Gorzelnia, Olesno, ul. Sienkiewicza nr 1	gorzelnia	

42.

OBWIESZCZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 19 stycznia 1948 r.

w sprawie rejestracji pracowników służby weterynaryjnej.

Stosownie do przepisów zawartych w dekrecie z dnia 24 września 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 61 poz. 338) o rejestracji pracowników służby weterynaryjnej i w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 29 września 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 357) w sprawie rejestracji pracowników służby weterynaryjnej zarządzam z dniem 1 lutego 1948 r. rejestrację pracowników służby weterynaryjnej zamieszkałych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Obowiązkowi rejestracji podlegają: lekarze weterynarii, felczerzy weterynarii, sanitariusze weterynarii, oglądacze zwierząt rzeźnych i mięsa, trychinoskopiści, dezynfektorzy i inne osoby przeszkolone w pomocniczej służbie weterynaryjnej z wyjątkiem tych którzy pozostają w czynnej służbie wojskowej.

Rejestracji dokonują Starostwa Powiatowe (referaty weterynarii) i Zarządy Miejskie (oddziały wzgl. referaty weterynarii) zgodnie z postanowieniami powołanego na wstępie dekretu i zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych oraz instrukcji zawartej w piśmie Urzędu Wojewódzkiego z dnia 15 stycznia 1948 r. Nr Wet. IV. E/1-59. Osoby wymienione w ustępie drugim, uchylające się od obowiązku zarządzonej rejestracji winny być ukarane na zasadach postanowień art. 5 wyżej powołanego dekretu.

Wojewoda:
wz. Arka Bożek, Wicewojewoda

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki „Büssing NAG" Nr. rejestr. H-60498, Nr. silnika 83739, Nr. podwozia 73177, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na Firmę Blajer i Ska — Sosnowiec, Warszawska 22. 12

Unieważnia się zgubioną legitymacje Nr. VIII/31a na nazwisko Dr Mlętkowska Maria, wystawioną przez Zarząd Miejski w Gliwicach, Gliwice, Zwycięstwa 10/12. 13

Unieważnia się zgubiony dowód rejestracyjny motocykla marki „Zündapp" Nr. rejestr. H-6290, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach, oraz zielone prawo jazdy, wystawione przez Urząd Wojewódzki w Krakowie, na nazwisko Cader Józef — Mikuszowice Nr 182. 14

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną na samochód „Ford" Nr. D-68548, wystawioną przez Wojewódzki Urząd Samochodowy w Katowicach na Kupiecką Spółkę Handlową — Opole, Plac Sebastiana 5. 15

Unieważnia się zgubiony dowód rejestracyjny samochodu ciężarowego marki „Mercedes", Nr. rejestr. C-58264, wystawiony przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach, na Hutę Pokój, Oddział Gliwice. 16

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną motocykla marki „B. M. W." Nr. rejestr. M-65012, wystawiona przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach na Śląskie Zakłady Elektryczne w Katowicach, oraz prawo jazdy, na nazwisko Kolonko Wiktor — Chorzów I, Wolności 112. 18

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red. pok. 250. tel. 120 i 374. Adm. pok. 345, tel. 348. *ZA REDAKCJE: Dr Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA roczna 1200,— zł. Prenumerata powinna być opłacana w dwóch ratach półrocznych po 600,— zł w miesiącach styczniu i lipcu. Reklamację z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10.— zł. druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 10,— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.
Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.
Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 70.— zł.**

Państw. Katowickie Zakł. Graf. Oddz. 1 — zam. 116 1-48 R—30023